

Pokud chcete,
můžete si sednout sem.
Ano, blíž, aby se vám
sedělo lépe. Ok?
Všichni v pořádku?
Ano! (V pořádku!)
Dnes anglicky, ano?
Ano.
Takže alespoň Korejci
mohou rozumět,
protože jsou Angličané.
Jste Angličané, ano?
Rozumíte anglicky?
Naučili jste se trochu?
Ano. (Ano.)
Báječné. Hodný chlapec.
Učíte se? (Ano!)
Hodné děvče. Hodné, hodné!
Odměním vás.
Dobře, dobře.
Něčím vás odměním.
Něčím jako vyprávěním.
Jak se všichni máte?
Dobře?
Dobře. Výborně. Fajn.
Meditovalo se vám dobře?
Ano.
Dobře.
Máte
všichni překlad?
Podělte se.
Pokud není dost,
pak 2 lidé na jeden překlad,
ano? Dva lidé jeden.
Máte to?
Máte ta sluchátka?
(Ano.) Dobrá.
Protože vždy můžete
poslouchat mé přednášky
z kazety
a z televize,
protože všechny tyto roky
hodně, hodně mluvím.
Takže vlastně už skutečně
není třeba dál mluvit.
A jen protože teď,
já nevím,
připraví televizi
a postrčí mě, abych
mluvila ještě trochu víc,

aby to mohli vysílat.
Jinak bychom měli
televizní kanál
s prázdnou obrazovkou.
To je také pěkné.
A dát tam můj obrázek
a můžou tam sedět
a sledovat to celý den.
To by mělo být také dobré.
Máte dost jídla?
Ano.
Spali jste dobře?
Ano.
Je vám dost teplo?
Ano.
Teplo? (Ano.)
Velmi dobře.
Jsem tak šťastná.
Dobrá.
Tady je náš takzvaný domov,
alespoň doposud,
takže můžeme dělat
co chceme.
Je to snazší a máme
víc bratrů a sester, aby se
o vše postarali.
Teď je nám tu dobře, že?
(Ano!) Ano.
I když tu nemáme
co jíst,
můžeme pít
vodu z Nektarové řeky.
(Ano!) Ano.
To není problém.
Alespoň máme vodu.
Ano, voda je
pro vás stále důležitá,
pro tělo.
Někteří lidé žijí
i bez jídla a vody,
ale my nechceme jít
do toho extrému.
Všechny ty roky,
které jste žili,
než jste mě potkali,
jste si poškozovali své
mozky, masem, vínem,
negativními informacemi
a negativním vlivem,
takže když jste mě potkali,

už jste byli kaput.
Kaput, kaput.
Ano, tak je velmi obtížné
pro vás rozumět mnoha
věcem, které jsem řekla
a je to velmi únavné.
Není únavné pracovat.
Není únavné přednášet
nebo cestovat po světě,
je únavné
nosit celé toto břímě
lidských myslí
a her jejich myslí
a jejich rozumu.
Vycházíte doma
dobře se svými
manžely a manželkami?
Ano? Dobře si rozumíte,
je to tak?
Někteří? Všichni?
Ano.
Opravdu?
Proč jste se pak
stala jeptiškou?
Měla byste se jít domů vdát,
lépe vycházet.
Protože celý rok žijete spolu,
ale někdy si nerozumíte,
je to tak?
Někdy bojujete?
Nebojujete fyzicky,
ale slovně, je to tak?
Protože je pro vás velmi
obtížné rozumět.
A vaše děti,
narodily se z vás,
z vaší krve
a vaší DNA,
přesto vám
moc dobře nerozumějí
a pro vás je velmi obtížné
vysvětlit jim,
co chcete.
Někdy nechtějí
rozumět,
nebo tomu rozumějí,
ale myslí si, že jejich
způsoby jsou lepší než vaše,
jsou inteligentnější
než vy,

a vždy se dostávají do dalších konfliktů, ano? Nebo jim řeknete jednu věc, tu správnou, a oni ji udělají v nesprávný čas. Ano. Stejně je to s touhle velkou rodinou tady. Nemohu předstírat, že všechno jde dobře, že je to bez problémů a dobré. To proto, že ne vždy rozumíte. Tyhle druhy lidí, nemyslete si, že sem přišli poslouchat lekci, nebo aby mě viděli. Přišli sem, aby dělali potíže. Kdokoliv se snaží dělat tenhle druh potíží, nebo rozptýlit moji pozornost, to jsou dlouhodobí nepřátelé. V minulém životě již kladli překážky mé práci, mé misi a v tomto životě, samozřejmě, již věděli, poté co zemřeli, věděli, jaký je rozdíl mezi správným a špatným, a přísahali, že se vrátí a budou mě následovat, ale oni jsou ti nejhorší. Pořád pokračují v děláni toho samého. Je to zkrátka podobné, v rozdílné míře, ano? Například, v předchozích životech, když jsem šla někam přednášet, dělali tam hluk a rušili lidi a tenhle život se vracejí a dělají podobné věci. Jen aby něco udělali, alespoň menší věci. To je špatná karma

(odplata) minulého života a pokud ji nezmění, zase se vrátí, i když studovali se mnou, protože nyní vytvářejí jinou karmu, taky špatnou karmu. Takže pokud nějakým způsobem uděláte něco, co mě vyruší, když dávám lekci, nebo kladete překážky mé práci, musíte vědět, že v minulém životě jste dělali totéž. Chci říct, ne to samé, ale horší věci, těžší karmu a nyní stále ještě máte ty pozůstatky z minulého života. Stará karma je něco velmi strašidelného. Nemáte ani ponětí, co vám udělá, a vaší rodině a Mistryni a lidstvu. Vědci dělali nějaký výzkum a dokázali, že dokonce jen mávnutí křídly motýla ovlivňuje celou atmosféru planety. Dokážete si představit, co klapání vašich úst a vaše mysl dělají celé atmosféře lidstva? Proto jsem vám říkala znovu a znovu, musíte být čistí ve skutecích, řeči a myšlenkách. Dokonce pokud víte, že je něco špatné a přesto to uděláte, pak je to ještě horší.

A nežádejte mě, abych vám odpustila. Já vám odpouštím neustále, protože vás v první řadě nikdy neodsuzuji. V první řadě vás nikdy neodsuzuji. Jen vás musím trochu očistit, jen trochu, a zbytek ještě musíte udělat vy. Není to tak, že vy uděláte něco špatně, a já vás mohu zcela očistit. Ne. Universální zákon takový není, protože já jsem vás již očistila v době zasvěcení a řekla jsem vám, abyste se chovali podle pravidel, ano? Pokud přestoupíte pravidla, už to dál nebude můj problém. Mohu vám trochu pomoci to nést, ale následek toho, že jste přestoupili pravidla, byli v blátě, povede k tomu, že budete špinaví, pak si musíte najít čas, abyste to smyli. Nemyslete si, že jednoduše uděláte cokoli, abyste vyprovokovali lidi nebo mě a já vám pak jen vyhubuji a že to bude konec vaší špatné karmy. Ne! Ne. Přála bych si aby to bylo tak snadné a pak bych tu jen seděla, každému hubovala celý den, a tak by byla vyřešena vaše karma (odplata), netřeba lekcí, ničeho.

Rozumíte?
Ano. Ano.
Kdybych vám mohla vyhubovat a očistit tak všechnu vaši špatnou karmu, pak bych to dělala celý den. Jen sem přijít, dostat vyhubováno, vyhubováno, vyhubováno a všichni odejdou domů jako Buddhové.
„Hubování Buddhovi.“
Ale tak to není.
Není tomu tak.
Není to tak prosté.
Není to prosté.
Zákon karmy je jako zákon tohoto světa, protože je také ve světě.
Jen je jemnější, je méně snadné mu uniknout.
Zákon světa, pokud uděláte něco zlého, možná jste chytrí, pak uniknete vězení, nebo si můžete najmout velmi dobrého právníka, dát mu hodně peněz, pak můžete uniknout, ano?
Ale ne zákonu karmy. To je jediný rozdíl.
Ale zákon karmy je tomu podobný, Představte si, že jste udělali něco špatného v tomto fyzickém světě, podle zákona té dané země buď dostanete pokutu, zaplatíte peníze, budete dělat veřejné práce, nebo půjdete do vězení. I když znáte prezidenta té země, možná budete schopni zmírnit trochu svůj trest, možná, že ze sedmi let bude pět let, nebo se pak z maxima stanou tři roky, ale nemůže zcela vymazat váš prohřešek, protože proti vám mají důkazy, že jste udělal něco špatného podle zákona té země.
Rozumíte?
Ano.
Ano, dokonce i prezident: podívejte, mnoho prezidentů na této planetě bylo stíháno a muselo jít před soud, a museli něco zaplatit – mám na mysli buď dát své peníze, čas, nebo dokonce svou čest, nebo svůj úřad. Musí sestoupit ze svého prezidentského postu, je obžalován. To znamená, že vystoupí ze svého prezidentského úřadu uprostřed své práce, uprostřed svého období. Ještě nenadešel čas, ale lidé jej vyhodí z úřadu kvůli tomu, že se dopustil špatnosti. Podobně, zákon karmy, cokoliv děláte, musíte zaplatit, ať znáte Mistra či nikoliv. Vy platíte nyní, ano? Vy platíte v tomto životě. Minulou karmu, Mistr ji všechnu smazal, abyste se kvůli ní nemuseli vracet. A to je již velmi dobré. Protože pokud tu není Mistr, budete se znovu vracet, znovu, znovu a znovu, a znovu milionkrát, ale protože Mistr vymazal minulou karmu ve skladu, už se dále nemusíte vracet. Ale do budoucna, nyní, musíte něčím přispět, když už znáte dobrý zákon, jak se chránit a Mistryně vám říká, co dělat a když to neděláte, pak je to váš problém. Jdete k doktorovi a doktor vám dá medicínu, řekne vám, abyste ji brali dvakrát, třikrát denně. Pokud si ji nevezmete, pak se vaše nemoc vrátí a vy budete znovu nemocní, nebo dokonce zemřete. Ano? Takže, mnoho mistrů Quan Yin metody toto žákům neříká. Hovoří jen mile, „Nyní jste zasvěceni. Jste svatí. Budete spaseni.“ Není to tak. Je, ale není. Musíte zaplatit za to, co děláte poté, co znáte rozdíl mezi špatným a dobrým. Chápete, zvláště prezident. Zná víc než to a když udělá něco špatného, zákon neodpustí dokonce ani jemu. A nevědomí lidé, když přijdou, jsou upřímní, pak síla Mistra vymaže všechnu karmu, a očistí je

znovu jako děti.
A pak jen pokračují
svou cestou.
S jen trochou
fixní karmy
pro tento život,
kterou musí podstoupit.
A tu dokonce může
Mistr uhladit a učinit ji
pěknou a snadnou.
Ale pokud člověk úmyslně
znovu něco udělá,
víte, obzvláště když
klade překážky misi Mistra,
ta karma
je velmi, velmi těžká.
Nemusíte Mistra zabít,
abyste mu bránili.
Uděláte jen jakoukoliv
nepatrnou věc,
jen abyste ztížili
práci Mistra,
nebo bráníte někomu
v blízkosti, aby mohl
poslouchat. Pak je to totéž,
možná v menší míře,
ale není to malý přestupek.
Takovíto lidé
to dělali již dříve,
v rozdílné míře,
a nyní, protože jsou
žáci, nemohou dělat
o moc víc než to,
takže páchají menší věci.
Mnozí z vás jste
hodně bránili
mé misi v minulosti
a teď jste se vrátili,
abyste napravili, co jste
v minulosti dělali špatného.
Musíte být ale
opatrní: co je špatné,
nedělejte to, ano?
Co je správné,
to dělat musíte.
Musíte být stále
opatrní.
Neposlouchejte hru
vaší mysli.
Neposlouchejte hru

vaší mysli,
(Ano.) protože
vás zase bude chtít obelstít.
Karma minulosti
(odplata) nás tak
snadno neopustí,
protože je taky trochu
obsažena ve fixní karmě
pro tento život.
Proto podvědomí stále
zůstává u takového
konání, jako v minulosti
nebo u vzorce myšlení.
Například, v minulém životě
jste jezdili v poušti na
velbloudovi a něco jste
lidem vozili
a v tomto životě
se vrátíte,
a máte tendenci si koupit
náklad'ák, abyste něco vozili.
Například tak nějak.
V minulém životě jste
byli metařem, starali jste se
o odpadky lidí
a v tomto životě
pracujete v oddělení
s odpadky.
Je to tak,
a budete v tom dobří.
Proto je hodně lidí
v něčem dobrých,
jsou skvělí v jedné práci,
ale nejsou skvělí
v jiné práci, protože
to dělal stále,
v jeho minulém životě.
A někteří zpěváci
nemusí to být zpěváci,
zdá se jim tak snadné
zpívat, tančit, cokoliv,
i když jiným lidem
se to zdá těžké,
dokonce i zpívání samotné,
nemluvě o tom,
aby se stali slavní,
mezi prvními deseti,
a tak podobně.
Je to proto, že ti lidé
byli zpěváky

mnoho životů nebo
se zrovna vrátili, co byli
slavným zpěvákem.
A tento život
chce on či ona zdokonalit
umění zpěvu
a chce se stát jedničkou,
protože možná v minulém
životě nemohl být
jedničkou nebo v minulém
životě byl jedničkou,
záleží na tom.
Někteří lidé se tedy snadno
objeví odnikud
a stanou se jedničkou
a jsou stále
slavní
a jiní se snaží
celý život –
a někdy
mají hlas dokonce hezčí,
jejich hudba je dokonce hezčí
než toho, kdo je jedničkou,
ale nedostanou se tam.
Možná, že se ale
vrátí v příštím životě, a pak
bude jedničkou.
Mimochodem,
týká se to tedy i politiků.
Předpokládejte, že se nějaký
prezident stal prezidentem.
Je to jeho předurčený
osud a on musí
přijít, aby
udělal jisté věci.
A dokonce i s válkou,
nemáme vůbec rádi válku,
ale nemůžeme vždy
vinit jednoho člověka nebo
dva lidi, kteří o ní rozhodli,
protože je to taky karma
obětí.
Co ale lidé nevědí je,
že když jste
oběť a jste zabit
ve válce,
budete od vaší karmy
očistěni
a půjdete do Nebe
a lidé, kteří vás podle

osudu zabili,
kvůli karmě z minulého
života, budou
teď mít potíže.
Protože takový je
zákon vesmíru,
když odpustíte,
pak jsou oba očištěni,
oba jsou očištěni,
dokonce oba.
Nikdo nejde do pekla.
Když se ale jeden vrátí
a pomstí se, pak je
tomu druhému dovoleno
se vrátit a taky
se pomstít, nebo záleží
na tom, kolik je to karmy,
ten,
komu se pomstí
může jít do Nebe
a ten druhý musí jít
do pekla,
a po nějaké době
se může vrátit
a zabíjejí se znovu,
znovu a znovu a znovu
a znovu a znovu, dokud
se obě strany neprobudí
nebo se jeden z nich
probudí a odpustí
té druhé straně a řekne:
„Už ne. Odpouštím ti.“
Je to jako když vám někdo
dluží peníze,
a nemůže vám je vrátit
buď se rozhodnete, že jste
dost bohatí,
proto je vám to jedno,
jestli zaplatí nebo ne:
nežalujete ho,
nejdete na policii
a nenahlásíte ho.
Nejdete k soudu a nevezmete
si právníka, aby ho dostal
do vězení, protože nezaplatil.
Pak jsou oba volní.
Protože, pokud byste šli
k soudu, abyste s právníkem
sepsali proti tomu
člověku, který vám dluží

peníze žalobu, pak
byste přišli o hodně
času i peněz,
abyste zaplatili právníka
a čas jít
k tomu soudu a čas
sepsat to, všechny
ty papíry, které máte,
možná je stále máte
nebo jsou možná někde,
kde je to obtížné,
v jiném domě
a vy musíte jít
a vyhrabat je všechny,
plýtváte i svým časem.
A není dokonce jisté
jestli ten případ vyhrajete,
ano. Tak to tedy je.
Je-li ten člověk
osvícený a řekne si:
„Jsem dost bohatý, co je
pár tisíc dolarů nebo
co pro mne znamená
sto tisíc dolarů?
Jsem miliardář nebo
bilionář nebo milionář.
Zapomeňme na to.“
Ano, pak jsou oba šťastní.
A když má ten člověk
později peníze,
aby zaplatil, je to fajn.
Když ne, je to v pořádku.
Peníze obíhají
kolem světa,
někdo z nich má nějaký
užitek.
Lidé ve světě
z nich mají nějaký užitek.
K čemu je dělat si starosti
s tím, co jsou
„moje peníze,“ co jsou
„tvoje peníze,“ ano?
Proto často vidíte, že „moje
peníze jsou vaše peníze“.
„Můj dům je váš dům“,
ano?
A naše peníze používáme
jen abychom pomohli lidem,
víte?
Dokonce když pomáháme

lidem s Dharmou, například
tiskneme materiály pro lidi,
aby porozuměli
a získali zasvěcení
nebo aby přestali jíst maso,
aby byli vegetariány. Na to
vše utrácíme naše peníze
nebo utrácíme peníze
když nutně lidé potřebují
materiální pomoc.
Ano, poskytujeme lidem
učení pro jejich ducha,
dáváme lidem jídlo
pro jejich tělo.
Děláme v tomto aspektu,
co můžeme.
Pak nemusím mít
tolik starostí.
Ano, není to vůbec
problém. Dokonce když
si lidé vezmou mé věci,
řeknu dobrá.
Když jsou pryč, jsou pryč.
Nedělám si o ně starosti,
nebolí mě kvůli nim
hlava.
Když jsou pryč, jsou pryč.
Tak jednoduché to je.
Pokud něco mohu ušetřit,
ušetřím.
Co nemohu,
pak dobrá, sbohem.
Tímto způsobem žijete
uvolněnější život a jste
svobodnější, abyste mohli
dělat lepší věci v životě,
místo toho, abyste si dělali
starosti s malými věcmi.
Jako jsou peníze nebo domy
nebo něco takového.
Řeknu vám, když máte
peníze, pak žijete...
koupíte si lepší auto,
Mercedes.
Když máte málo peněz,
koupíte si možná
Toyotu nebo Nissan
nebo nějaké auto
z druhé ruky,
to je taky ještě dobré.

Když máte dům,
pak v tom domě bydlíte.
Pokud dům nemáte,
pak si ho pronajměte.
Pokud si dům nemůžete
ani pronajmout, kupte si
mobilní dům
nebo něco,
žijte v kempu,
to je ještě méně potíží.
Nebo si kupte karavan,
s tím můžete jezdit
i do práce.
Povezete si celý domov
do práce.
Když nemáte
karavan, můžete
si ho vždy pronajmout.
Víte,
v kempu?
Pronajímají karavany.
Pronajmou vám pojízdný
dům, abyste v něm mohli žít.
Je to snazší, méně elektřiny,
menší účty.
Žije někdo v karavanu,
mobilním domě?
Já jsem žila.
Bydlela jsem tak předtím,
než jsem sem přišla. Předtím.
Předtím. Předtím. Předtím.
Dokonce ještě před dvěma
léty jsem stále bydlela
v karavanu, v přívěsu.
Pak se něco přihodilo,
a já jsem tam již více bydlet
nemohla.
Není to moje volba,
je to karmou.
Možná, že když sedíte
příliš dlouho,
začnou vás trochu
bolet záda, že jo?
Pak se natáhněte.
Připevněte si hrazdu
ke stropu
nebo někam –
musí být dostatečně silná –
a pak se na ní
pověste

za ruce
nebo za nohy.
Jsou k dostání takové boty,
které si můžete připevnit
k noze a které jsou opatřeny
hákem pro zavěšení na
hrazdu. Ale to si myslím, že
nemůžete udělat sami, někdo
vám s tím musí pomoci.
Záleží na situaci.
Nebo je takové speciální
náčiní, pomocí kterého se
sami otočíte
vzhůru nohama
a pak zase zpátky.
Na protahování existují
nějaké gymnastické cviky.
Ano, to je také dobré.
Můžete se
takto pověsit
a pak si protáhnete
záda
a bolest v zádech
povolí, většinou okamžitě.
Jenom to udělejte
několikrát.
Nenatahujte ruce
jenom to dělejte
tak několik sekund,
dokud můžete, a pak
jděte pomalu dolů.
A položte si na podlahu
malou podnožku, aby jste
se dostali výš a mohli se tak
pověsit ve vzduchu.
Protože jestli je hrazda
příliš nízko, nemůžete
se pověsit za ruce,
protože se budete
dotýkat nohama země.
Můžete nohy
také pokrčit,
ale je lepší, když máte
natažené celé tělo.
Pak se postavíte
na podnožku
a pomalu sejdete dolů.
Na podlahu neseskakujte,
protože pak
vás páteř začne

opět bolet.
Nebo se natáhněte
na podlaze
jako kočka nebo pes.
Naučte se od nich,
jak si natahují
svoje nohy a svoje záda.
Mnoho bojových umění
se učilo od zvířat.
Říkají tomu
„tygří postoj“.
Nebo dokonce
„jeřábí postoj“.
Znáte toho ptáka
s tím dlouhým krkem?
Říkají tomu
bojové umění jeřábího stylu
(kung-fu jeřábího stylu)
nebo tygřího stylu.
Učí se dokonce od
květů, stromů,
nazývají to „pozice
třešňového květu“, nebo něco
na ten způsob, nevím,
jestli to překládám správně.
Ano, vše se učíme
od přírody.
Dokonce i Ježíš učil
své učedníky
na příkladech z přírody.
Řekl také:
„Pohleďte na lilie na poli.
Jak se o ně nebeský Otec
stará?“
„Pohleďte na trávu
na poli.
Jak se o ni nebeský Otec
stará?“
Nuž, měl tím na mysli,
že všechno má být přirozené,
bez umělých zásahů.
Jestli je někdo v nesnázích,
pomůžete mu.
Je to přirozené.
Nebudete tam jen tak sedět
a kalkulovat: „Jaký
prospěch z toho budu mít?
Kolik bodů?“
A: „Kolik musím
utrátit?“ –

jen se dostat na tu hranici,
ne více, ne méně.
A takto se učíte
od lilí
na poli.
Učíte se od trávy
na poli
nebo se učíte od zvířat.
Jedí právě tak akorát
a ne více –
no, kromě psů,
ti pořád postávají kolem
v domnění,
že jíte něco lepšího
a chtějí to ochutnat,
ne nutně, že by jedli.
Jako mé psy,
když sedím a jím něco
poté, co oni už jedli.
Když jím,
stále se dívají.
„Jíš něco lepšího
než my nebo ne?“
A já jim pak dám.
A jeden si to očichá:
„Ochutnám trochu. Ne,
je to stejné. Ne,
já to nechci.“
To znamená, že
není chamtivý.
Nají se jen kolik potřebuje.
A někdy v noci,
když vstanu a jdu pracovat,
se probudí,
protože
spí
vedle mě.
Když si sednu ke stolu,
možná si myslí, že jím
a možná také ne,
ale já se domnívám, že mají
hlad, a tak jdu a přinesu jim
něco k jídlu.
dokonce jejich pochoutku
a nechtějí ji.
Takže to je jen z lásky,
víte,
že postávají kolem,
protože psy takoví jsou.
Jsou to společenští,

velice společenští tvorové.
Jestliže sedíte a jíte,
budou rádi jíst s vámi,
protože jsou to tvorové
smečky, typ zvířat žijících
ve smečce a oni
poslouchají svého vůdce.
Právě ve smečce to tak
většinou je.
Vůdce jí první
a pak se nasytí smečka,
protože on musí být
dost silný aby
je mohl vést,
ochraňovat,
říkat jim, kam se uchýlit
do bezpečí a to všechno.
Tak to je.
Ale v mém světě
je to jinak.
Dávám psům jako prvním
a to kdykoliv, protože
nejím vždy
ve stejnou dobu.
Ale později, když jím já,
pokaždé přijdou
a sednou si kolem.
Ne jenom proto,
že chtějí jíst, to proto, že mají
chování smečky, rozumíte?
Chtějí být
se svým vůdcem
a to je normální.
I když nejí,
postávají
a posedávají kolem.
Takže to není proto,
že by psy byli vždycky
hladoví nebo nenasytní.
Tak to není.
Je to jenom součást jejich
sociálního chování být
s vůdcem, když jí nebo
když dělá cokoli jiného.
Prostě být poblíž. Dobře?
Takže když váš pes se na
vás dívá, jako by měl hlad,
neznamená to,
že se tak dívá kvůli jídlu.
Jenom jim řekněte, že

je to v pořádku nebo
je nechte kousek ochutnat
a oni pak nebudou chtít jíst.
Mnohokrát to tak je,
že ano?
Je to jenom psí styl, být
spolu, být společenský,
stále být s vůdcem
stále poslouchat,
stále se podřídít.
To je psí styl.
Jsou velice věrní,
velice loajální k vůdci,
ano, nezáleží jak.
Proto jsou velice
loajální k lidem,
protože k vám
vzhlíží
jako k vůdci smečky.
A to i když jste jenom dva.
„Ty jsi vůdce
a my jsme smečka.“
Tak to je. Ano?
Teď rozumíte.
Dobrá, to je vše pro
dnešek, nechám vás
se naobědvat
a umýt se.
Máme volnost, ano?
Jsme na dovolené.
Jenom odpočíváme, dobře?
Ano. Je to proto,
že potřebujete meditovat.
Proto nejdu
dolu a nesednu si.
Již víte
všechno.
Jenom to musíte
použít v praxi.
Ve skutečnosti bych ani
nemusela mluvit během
našeho setkání, to jenom
abych vás pobavila, abych
uvolnila trochu váš mozek.
Vy si protáhněte svoje tělo,
já trochu uvolním
váš mozek a ... jenom
abyste se cítili šťastně,
fyzicky, mentálně,
emocionálně.

A duchovně, to je ještě
důležitější.

Musíte meditovat, ano?

Takže během setkání
se snažte nemluvit, ano?

Snažte se být tak zticha,

jak je to jen možné,

nikdy nezapomínejte

meditovat, ani když jíte,

když chodíte,

když jste na záchodě,

když sedíte,

když se protahujete,

když spíte.

To je způsob,

jak z toho získat užitek, ano?

Ne jenom z mé řeči.

V pořádku?

Uvidíme se později, možná.

Děkuji.

A snažte se pochopit,

co jsem říkala,

ne jenom tleskat.

Pochopit

a praktikovat to.

Rozumíte? (Ano.)

Na viděnou.

Na viděnou příště.

Na viděnou!